

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejetan za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Giers na Dunaji.

V stolnici avstrijskega cesarstva, v dunajskem mestu biva jedne dni sem imeniten gost, ruski minister vnanjih zadev, gospod Giers. Da ima njegovo potovanje politične uzroke in namene, da resni diplomat ni prišel na Dunaj, da bi se kratkočasil na pustnih veseliceh in zabavah, ali sicer užival zanimivosti lehkoživega Dunaja, je povsem jasno. In tudi to gotovo ni le slučajno, da je minister Giers preje se mudil na Nemškem ter osobno obiskal „železnega“ kancelarja, potem pa se podal v Italijo ter v Rimu obravnaval z italijanskimi državniki. O političnej pomenljivosti njegovega pohoda tedaj nikdo ne dvomi. Pač pa mora sprejem, katerega je tuji diplomat našel na našem dvoru, zanimati vse politične kroge. Kajti ta sprejem bil je izredno odličen; ne le, da so se rabile pri tej priliki vse forme fine konvencionalne uljudnosti, ves ceremonial, ki je v enakih slučajih že običajen, temveč Nj. Veličanstvo samo je v dolgej avdijenciji blagovolilo sprejeti ruskega državnika, povabilo ga na obed, odlikovalo ga pred obedom in kasneje z daljšimi nagovori, in isto tako odlikovali so gosta vsi visoki krogi našega dvora. Nadvojvoda Albreht, slavni premagovalec italijanske vojske, izrekel je sam željo osobno videti Giersa, sprejel je njegovo vizito in jo vrnil — in tedaj sme ruski gost pač jako zadovoljen biti s svojim sprejemom, tembolj, ker ni veljal njegovej osobi, temveč v prvi vrsti velikej državi, katero zastopa: mogočnemu ruskem cesarstvu!

A tudi mi moramo odkrito povedati, da je odlikovanje Giersovo jako zadovoljilo tudi naše slovenske kroge. Še pred nekaj tedni: kak divji hrup je razsajal takrat po židovsko-nemškem in magjarskem časopisji proti sorodnej nam Rusiji! Krepko so brusili magjarski šovinisti onstran Litave svoje pri Vilagosu skrbane sablje, spomini na l. 1849 so se oživljali in dobro so pomagali pri koribantičnem

hrupu, ki je prihajal od Pešte, naši ljubeznivi nekrščeni dunajski kolegi, izimši nekatere, kojim so znane borzijanske razmere za sedaj nalagali malo več obzirnosti. Če bi šlo po volji teh gospodov, videla bi prihodaja pomlad po širokih ravninah vzhodne Galicije kosaške čete in čuli bi se v prvič težki topovi novosezidane naše velike trdnjave v Premyslu! Vedno to bujskanje in draženje, neprestani klici na boj vznemirjali so tudi vsaj nekoliko narod slovenski in z nekako težkim srcem razpravljalo se je vprašanje, če bodo to leto vernoudani Slovenci mogli dokazati svojo udanost mirnim načinom pri cesarskem pohodu, katerega se že veseli ves narod ali — če bode država od njih terjala druge in mnogo resnejše dokaze rodoljubja in požrtvovalnosti!

Potihnil je vriš in hrup, mirilno olje ugledilo je razburjeno valovje javnega mnenja in baš Giersov sprejem na Dunaji je nam porok za to, da nismo v nikakem sovraštvu do Rusije, da nas marveč še veže staro prijateljstvo z mogočnim sosedom. Gotovo se veseli z nami vred ves narod slovenski tolažilnete vesti, ne le iz narodno-slovanskega stališča temveč tudi iz zvestega avstrijskega rodoljubja. Kajti zgodovina nas jasno uči, da Avstrija nikoli ni imela zvestejšega zaveznika nego baš Rusijo. Od kar se je Rusija otresla mongolskega jarma, od kar je stopila v krog evropskih vlasti, nahajamo jo vedno na naši strani, v nepretrganem in nerazrušnem prijateljstvu do Avstrije. Še nam hrani dunajski listohram pomenljivo listino, s katero je 9. avgusta 1514 cesar Maksimilian I. bojno in odbojno zvezo sklenil z ruskim carjem Vazilijem Ivanovičem; od tega časa in od kar je slavni naš rojak Žiga Herbersteinski popotoval v Moskvo ter tako rekoč „našel“ dosihmal nepoznano deželo rusko, vidimo zmirom v vseh bojih ruske vojae združene z našimi, na vseh bojiščih ruske zastave poleg naših. Skupno z Rusi smo se bojevali zoper Turčina, skupno smo se v bran po-

stavljali pruskemu Frideriku, skupno smo v orjaškem boji premagali korziškega osvojevalca — in tudi l. 1849., ko se je starodavna naša država imela razrušiti, branili so jo na Ogerskem in Erdeljskem skupno z našo vojsko znagovalne čete belega cara. In še dandanes, kljubu vsem pomotam nekaterih naših državnikov, bode trezen opazovalec zastoj iskal ono nasprotje vitalnih državnih koristi, brez katerega se opravičenega boja mej velikimi državami niti misliti ne moremo. Kajti kdo je tako babjeveren, da bi resno trdil, da Rusija, katera ima itak preveč poljskih pokrajin, s požrešno lakomnostjo steguje svoje roke po naši Galiciji, ali da država, čije obseg 4krat presega vso drugo Evropo, še zmirom misli na druge osvojitve nego moralčne! Zgodovinski poklic in kulturna naloga Rusije jo vabita na vzhod, v razprostrano Azijo, kjer se z rusko oblastijo širi izobraženost in olika, v Evropi pa Rusija ne potrebuje ničesar drugega, nego dobrega sosedu in trdnega zaveznika.

Tako rusko-avstrijsko prijateljstvo pa bode koristilo Avstriji tudi v drugem oziru. Občeznano je, da obstoji mej Avstrijo in Nemčijo dejanska zveza; priznavamo jo tudi mi Slovani in naši zastopniki dokazali so v državnem zboru in v delegacijah, da nikakor ne nameravajo motiti tega razmerja. Ali učinek te avstrijsko-nemške zveze odvisen je vendar le od naših odnošajev do Rusije. Kakor hitro živimo v neprijateljstvu s to državo, moramo že zaradi sovražne Italije prosjačiti ruske pomoči, in ponosna monarhija Habsburžanov bi se morala ponižati do vazalitične odvisnosti od močnejšega sosedu. Prijateljstvo z Rusijo pa nam daje pristo roko na vse strani, vse vlasti bodo morale potegovati se za našo naklonjenost, naš glas bode odločilen v diplomatičnem koncertu, in Avstrija bode zavzela one častno mesto mej evropskimi državami, katero jej pripada po zgodovinskem razvoju in naravnem zakonu!

Baš zaradi tega pozdravlja tedaj slovenski na-

LISTEK.

Junak našega časa.

(Roman M. Lermontova posl. J. P.)

B e l a.

(Dalje.)

Okrog tega hriba drži pot, katero smo komaj opazili, in rabi se le takrat, kadar je navadna cesta zaprta od zametov in plazov. Vozniki izjavili so, da še ni plazov, da smo varovali konje, mahnili smo jo po cesti, ki radi mnogih ovinkov ni tako strma. Srečali smo pet Osetcev, ki so se nam ponudili v službo in s kričanjem pristopili k našima vozovoma, ter nju sedaj porivali, sedaj zopet zadrževali. Cesta bila je res nevarna, na desnej viseli so skoraj nad našimi glavami kupi snega in pretili vsak čas žvaliti se na nas; pot bila je pokrita s snegom, da smo se na nekaterih mestih udirali do kolen, na drugih mestih je sneg pomrzal, in je nam polzelo. Naši konji so se vedno spodtikali in padali, na naši

levici bil je globok propad, po katerem tekel je majhen potok, ki se je sedaj skrnil pod led, sedaj zopet podal čez strmo pečevje. V dveh urah prišli smo okrog Krestovaje gore. Dve celi uri potrebovali smo, da smo prešli pot, ki je komaj pol ure dolga.

Mej tem spustili so se oblaki niže in usul se je debel sneg, veter je začel žvižgati, kakor piščal onega slavnega ruskega roparja, o katerej pripoveduje pravljica, da se je slišala od konca carstva do družega. Kamnati križ na Krestovaji gori skrnil se ji v oblakih, ki so se vedno temnejši valili od vzhoda O tem križi pripoveduje neka pravljica, da ga je postavil Peter I., ko je pridrl z vojsko na Kavkaz. A Peter ni bil nikdar onostran Dagestana, in napis na križi z debelimi črkami pripoveduje, da ga je postavil Jermolov v 1774. letu. A ta pravljica je v kljub napisu tako globoko ukošenena v narodu, da res ne vemo, komu bi verjeli — ker tudi napisi niso vselej resnični.

Do postaje Kobi imeli smo še pet vrst. Strma pot držala je zdaj navzdol, tu smo se udirali v debel sneg, tu nam je pa zopet spodletovalo po glad-

kem ledu. Naši konji bili so utrujeni in otrpni od mraza. Medlo je vedno huje, prav tako, kakor v naši severnej domovini, vihar je pa tulil še otožnejše in dolgočasnejše. Ubogi, stiskani veter, mislil sem si, žaluje po daljnih stepah, kjer se zamore svobodno dvigati.

Slabo kaže, rekel je stotnik. Okrog in okrog ni nič družega, kakor megla in sneg. Nam ne kaže družega, kakor ostati na mestu, če nečemo prekucniti se v kak propad. Bajdar je tudi tako narastel, da ni moč čezenj. Prekleta Azija, kakeršni so ljudje, take so tudi reke, ni jednemu ni družemu ne moreš zaupati. Najini priganjači so kričali, kleli in pretepali konje, ki se niso hoteli ganiti z mesta.

— Vidite gospod, pravi jeden iz njih, danes ne pridemo v Kobi. Tam gori na hribu vidi se črna pika — tam je pač kakšna koča, kjer potniki najdejo lahko zavetje ob viharji. Hočete popeljamo vas tjekaj, ako daste nam kaj za vodko.

„To že vem, prijatelj,“ rekel je stotnik. „Taki so ti ljudje; da le dobe kaj vodko, napno vse svoje moči.“

rod imenitnega našega gosta z odkritim veseljem, nadejaje se, da bode odlični Giersov sprejem podloga našemu prijateljstvu z Rusijo ter trdno poročstvo trajnega evropskega miru!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 29. januarja.

V obrtnem odseku državne zbornice vzprejeta resolucija poslancev Pöck, Matscheko in grof Mieroszwowski glede krošnjarenja se glasi: „C. kr. vlada se nujno prosi, da kar se da hitro vzame v pretres, se ne more li v oči gled bednemu stanju male obrtnice in trgovine in vsled naraščajočega krošnjarenja nastale konkurenci, uporabiti pravica, koja daje §. 10. dosedanjega patenta o krošnjarenju: da se namreč v krajih, kjer to zahteva občinsko predstojništvo v sporazumni z obrtno in trgovinsko zbornico, začasno ali pa za zmirom omeji krošnjarenstvo. Na vsak način pa naj se političnim oblastem takoj naroči da pooblaste urade, ki imajo vidirati pisma krošnjarjev, da smejo krošnjarenje omejiti na določeni čas (mesece ali dneve), da se s tem v okoliših pride nepravilno bivanja krošnjarjev po večjih mestih in trgih. Nadalje naj vlada odredi, da se naredba notranjega ministerstva z 8. marca 1856. št. 3660, po kateri so krošnjari oproščeni vseh deželnih in občinskih dolič na pridobitno odnosno prihodnino, za ondukaj prekličje, kjer to sklenuje deželni zastopi, kakor se je to že zgodilo za Česko z naredbo notranjega ministerstva z 9. novembra 1874. in da se krošnjarem naloži da plačajo poleg pridobitnine tudi določene doklade tistih občin, v katerih stanujejo. Ob enem se visokej vladi naroča, da naj izdela novo postavbo za krošnjarenje, ki naj bo obsegala vse vrste krošnjarenja, ozir jemaje na vse dosedanje izkustvo, ter naj jo kmalu dovede k ustavnemu obravnavanju.“

Vnanje države.

Kakor znano, biva ruska carska obitelj zopet v stolnici in posebno se poudarja, kako se gosudar vozi v odprtih sanéh, brez vojaškega spremstva. Iz tega mora človek sklepati, da je vlada popolnoma varna in sigurna glede nihilistnega rovanja. Zadnje čase pa se poročja iz Petrograda, da so se nihilisti počeli zopet gibati: pred kratkim pribili so neki v poletnem dvercu in na drugih javnih šetaliških pozive na ljudstvo, v katerih se slednje svari, da naj se ogiblje dvora in njega spremstva, da bi v slučaju kacega napada ne bilo sopoškodovano. Car vozi se vzlic temu v odprtem vozu in brez sprevoda okoli. — Kronanje vršilo se bode koncem aprila, ali vsaj v mesecu majniku; dan še ni določen. Povelja na vojskine oddelke so se že oddala; skoraj se razpošljejo tudi vabila na inostranske dvore.

Iz Petrograda se poročja, da se v Moskvi snuje društvo za pospeševanje trgovinskih zvez z balkanskim poluotokom. Več velikih ruskih firm, med katerimi jedna preskrbi 30.000 aršinov sukna za bolgarsko vojsko, pristopi temu podjetju. V kratkem pride deputacija Moskovskih trgovcev semkaj. Razen tega pripravljajo se slovansko parobrodsko društvo na Dunavi.

Ministerska kriza na Bulgarskem končala se je z odstopom ministra Vulkoviča. Novo ministerstvo je sedaj tako sestavljeno: Sobolev, prvosejnik in minister notranjih zadev; Kaulbars za vojsko; Stoilov za vnanje posle; Grekov za pravosodje; Načović za finance in javna dela;

Theocharjev za uk. — Diplomatski agent Francije Mr. Schefer predal je v petek knezu Aleksandru veliki križ častne legije. — Sobranje vzprejelo je ustanovitev narodne banke s poodelkom za zemljišni kredit.

O neznosnem položaju v vzhodnej Rumeniji ali južnej Bulgarske so mnenja, kakor poročja „Pol. Cor“, zelo soglasna; vse se pritožuje čez sedanjo vlado in guvernerja obdolžujejo kar naravnost preloma ustave. Vlada uporablja neki prav brezumno deželne dohodke in ne stori ničesar, da bi odstranila permanentni deficit. Sicer pa ravna, kakor trdi najuglednejši organ „Marica“, uprava v vednem nasprotju s parlamentarnim zastopom deželskim in kaže nerazumljivo malobrižnost za ljudsko voljo. Imuniteta poslancev se skrui na nečuvni način. Načelnik milice se kaže tako malo spretnim za ta visoki posel, da je pod njegovim poveljništvom ves strah izginil in se ugnezdila popolna desorganizacija. S kratka: vsi odnosi te avtonomne pokrajine slikajo se neznosnimi in soglasno se zahteva brzo pomoči. S tem se razumeva prememba v vrhovnem vodstvu civilne in vojaške uprave. Ker je pa zelo neverjetno, da bi Aleko paša iz lastnega nagiba odstopil, se v merodajnih krogih marljivo obravnava misel, obrniti se direktno na Visoko Porto, da se izposluje odstranitev sedanjega guvernerja, dasiravno je malo upanja, da se dovede stvar do pozitivnega rezultata.

Dopisi.

Iz Maribora 27. januarja. [Izv. dop.] (Mariborska Čitalnica.) Ker čujemo, da se o gibanju naše Čitalnice širijo napačne misli, posebno kar se tiče zahtev volitve v odbor, hočemo o tej zadevi v kratkem poročati. Na starega leta dan imela je naša Čitalnica občni zbor, h kateremu se je bilo sešlo lepo število društvenikov. Gosp. predsednik in gosp. tajnikov namestnik poročala sta o delovanju Čitalnice v pretečenem letu, g. blagajnik o stanju čitalničnega premoženja. Temu sledila je volitev novega odbora. Ker so gg. dr. Glančnik, dr. Gregorec in P. Simon odločno izrekli, da ne morejo zaradi mnogih drugih narodnih poslov (na pr. pri političnem društvu, posojilnici itd.) več prevzeti volitve v čitalnični odbor, izvolili so se: g. L. Lavtar, profesor, predsednikom; g. J. Koprivnik, vadniški učitelj, tajnikom; g. J. Škoflek, hranilnični uradnik, blagajnikom; odbornikom pa: gg. dr. Dominkuš, dr. Srnc, dr. Mlaker, profesor; dr. Vovšek, sodnijski pristav; J. Jenko, železniški uradnik in J. Berdajs, trgovec. — Odbor je izvolil v svoji prvi seji dne 7. t. m. gosp. J. Jenka podpredsednikom. V isti seji so se tudi določili dnevi za prihodnje veselice in sicer: 14. jan. jour fixe, 21. jan. in 6. febr. ples, 25. febr. in 18. marca beseda in tombola. Jour fixe 14. januarja je bil dobro obiskovan. Govoril je g. J. Koprivnik „O čemerljih“. Zbrana gospoda je g. predavatelja jako pazljivo poslušala in njegovo skozi in skozi zanimljivo predavanje, katero je osvetljeval z zbirko čemerljev in njih gajezd iz okolice mariborske, živahno odobravala. Želeti bi bilo, da bi se to predavanje priobčilo v kakem beletrističnem slovanskem listu. — K prvi plesni veselici v nedeljo 21. t. m.

bilo je prišlo obilo odlične gospode. Večer je bil jako zabaven, vse je bilo zidane volje. Še le okolo 3. ure zjutraj so se razšli plesalci in plesalke. Veselo je bilo videti, da se je razen navadnih plesov plesal ta večer tudi lepi slovanski ples „Kolo“, v katerem se plesalci redno vsak četrtek že več časa vadijo.

Sploh moramo omeniti, da življeje mariborske Čitalnice vedno bolj živahno postaja in sicer tako, da privablja celo poštene Nemce.

Iz ptujske okolice 28. januarja. [Izv. dop.] Neradi se pritožujemo, ker nečemo nikogar razžaliti, kateri svojo službo vestno in marljivo opravljajo. A ne morem si kaj, da bi o naši pošti ne spregovorili nekaj besedic. Pri naši ptujski pošti so nastavljeni prvič ljudje, ki čisto nič slovenskega ne znajo razven poštarja samega; kedar tega ni tu, treba je kmetu nemščine nezmožnemu tolmača pripeljati. Iz tega tudi sledi, da pošta nema slovenskih tiskovin, tu in tam se dobivajo k večjemu listuice z nemškimi in slovenskimi tekstom, nikdar pa še nismo zapazili slovenskih receptisov. Ptujska pošta bi morala vender znati, da je ptujski okraj popolnoma slovenski, ptujskim „Nemcem“ pa naj piše nemški, proti temu nemamo prav nič.

Ker smo o pravicoljubnosti našega poštarja prepričani, se nadjamo, da se bode naš jezik priboduje pri tem uradu bolje spoštoval.

Izredni občni zbor kranjsko-istrsko-dalmatinskega poštarstva.

V Ljubljani 25. januarja.

Zadnji četrtek dopoldne zbralo se je v „Hôtel Elefant“ 24 udov omenjenega društva. Proti 10. uri zbrali so se, dosedanji predsednik g. Dragan, poštar iz Belepeči pa je jako nemirno in plašno okrog tekal in prigovarjal, naj se s pričetkom še nekoliko potrpi, češ, mnogo gg. poštarjev pride še z brzovlakom.

Po polu najmanj uri prične se vender le zborovanje.

Navyzočen je bil tudi neki prepeličarski časnikar iz Dunaja, katerega je bil g. „prezident“ naročil, da bi zanj povoljno poročal v glasilo avstrijskih poštarjev, ki na Dunaji izbaja pod imenom „Post“.

Prvosejnik g. Dragan prične zborovanje in pravi, da je glavni vzrok, da se je sklical izredni občni zbor ta, da se voli blagajnik, kajti dosedanja denarničarka gospica Mahorčičeva je ta posel odložila, in zdaj se ne vé, komu plačevati in kdo izplačuje troške za društvo. Omeni na dalje, da se je že lani pri občnem zboru v Bledu predsedništvu predbacivalo, da ne more izkazati svojih izdatkov, a to ni res. Treba je bilo nositi tej in onej mogočnej osobi častne diplome in to je stalo mnogo. Računski pregledniki niso hoteli računov predsedništva odobriti. Treba je tudi plačati tiskarju za neko častno diplomu 40 gld. in za poročilo o občnem zboru v Bledu ravno toliko, tedaj ni preostajalo družega,

— A vender morate priznati, da je nam njihova pomoč jako koristna, rekel sem mu.

„Lepo, lepo,“ mrmral je. „Jaz že poznam to sodrgo, vsako priložnost porabijo, da le dobe za vodko. Bi mari mi sami ne našli pota brez njih?“

Obrnili smo se v stran in prišli smo po mnogih naporih in zaprekah do dveh surovo zidanih koč, in jednako narejen zid jih je obdajal. Raztrgani prebivalci vzprejeli so nas jako prijazno. Pozneje zvedel sem, da jim daje vlada denar in živje za to, da prenočujejo potnike ob slabem vremenu. —

— Tu nam ne manjka ničesar, rekel sem stotniku, ki se je usel k ognju. Zdejci mi poveste lahko dalje povest o Beli, kajti dobro vem, da ni še končana.

„Zakaj mislite tako?“ rekel je stotnik in se nasmehnil.

— Ker se tako čudovito začeta dogodba mora tudi čudovito končati.

„Pravo ste zadeli . . .“

— To me prav veseli.

— Tega veselja vam tudi kratil ne bom — kar se mene tiče, ne morem ubraniti se neke žalosti, ko se spominam na njo.

— Povedati vam moram, da nimam svoje družine. Od svojih starišev že nisem slisal ničesar celih dvanajst let, pridobiti si srce take ženske mislil nisem predolgo — zdaj pa o ženitvi ni več govora, zato bil sem vesel, da sem dobil koga, ki bi ga mogel razvaditi. Ona pela je pesni svojega naroda, ali pa plesala . . . ha, in kako je plesala! Videl sem že večkrat naše plesalce po deželi, bil sem tudi jedenkrat — bilo je pred dvajsetimi leti — na bojarskem plesu v Moskvi. A kaka razlika! Kakor noč in dan!

Pečorin jo je okičal, kakor čečo, dan za dnevom bila je krasnejša. Rujava barva njenega obraza se je izgubila in njena lica bila so rudeča kakor črešnje . . . Poleg tega bila je vesela in uganjala je šale . . . ubogo dete, odpusti mu Bog.

— Kaj pa je bilo, ko je zvedela za očetovo smrt?

— Dolgo smo jej to prikrivali, da se privadi svojega novega bivanja; ko smo jej pa povedali pozneje, jokala je sicer dva dni, potem ga je pa pozabila. Štiri mesece bilo je vse dobro. Jaz mislim, da sem vam že povedal, da je bil Pečorin strasten lovec. Prej je prelazil vse gozde, da je dobil kako srno ali divjega merjasca, — a zdaj se ni ganil iz trdnjave. Čez nekaj časa opazil sem, da je postal zopet melanholičen in otožen, roke križem držee korakal je po sobi gori in doli, neko jutro podal se je zopet v gozd, in ni ga bilo celo dopoldne nazaj. To se je ponavljalo vedno bolj pogostoma . . .

To je slabo znamenje, mislil sem si, gotovo vzdignil se je mej njima črn oblak. Neko jutro podal sem se v njeno sobo — zdi se mi, kakor bi to bilo včeraj. Bela sedela je na postelji v črnej svilnatej obleki, tako bleda in žalostna, da sem se je skoraj ustrašil.

(Dalje prih.)

nego sklicati izredni občni zbor, da predsedništvo dokaže, da je bilo vse, kar se je zgodilo in izdalo novcev, popolnem pravilno. Ker se bodo pritožbe tikale njegove osebe, zato pravi Dragan, da zapusti mej tem časom zbor.

Sedaj poprime besedo poštar g. Muha in nastane prizor, kakeršen se malokedaj opazuje pri občnih zborih.

Komaj prične g. Muha svoj govor, kar se prikaže zopet g. Dragan v zboru, spremljan po g. c. kr. poštne nadkomisarji Ratoliski, kajti sram ga je postalo, da bi ne bil pri zboru navzočen, pri katerem je tudi njegov vrhovni uradni načelnik, pri katerem se pa o gosp. Draganu bogme ni laskavo razpravljalo.

Ko se g. Ratoliska usede, zavzame i g. Dragan zopet prostor prvosednika.

Poštar g. Muha: G. prvosednik Dragan, vi ste pred par minutami izjavili, da ne boste prisotni pri zboru; kako je to, da ste zopet tukaj, ko vam mora vendar biti znano, da se o vašem delovanju govori? Odstopite, kakor ste obljubili iz dvorane.

Prvosednik Dragan: Jaz sem to le tako mislil, da grem ali pa ostanem, kakor me je volja! (Smeh.)

Poštar Muha: Tedaj dobro, le ostanite, boste vsaj čuli, kar vam gre!

Dragan ostane v zboru. (Občno začudenje.)

Gosp. poštar Muha vprašavši, ima li še besedo, čemur zbor pritrdi, reče: Gospod Dragan, vi ste napravili poročilo o občnem zboru v Bledu, katero ste dali tiskati, popolnem napačno, ker ste lagali v njem. Tam pravite, da sem jaz predlagal, naj se iz poslovanja poštarskega društva popolnem odpravi italijanski jezik in rabi le nemški in slovanski. To pa ni res. Jaz sem nasvetoval, naj bode poleg dosedanjih jezikov: nemškega in italijanskega v rabi tudi slovanski. Tedaj ste v poročilu pisali neresnico.

Dragan: Vi ste ravno tako rekli.

Gospod Muha: Prosim gospode, kateri so bili pri občnem zboru v Bledu, naj izjavijo, kdo ima prav, in tisti, ki mojo pravično trditev odobre, naj ustanejo. (Mnogo gospodov ustane in kliče, da je laž, kar stoji v poročilu.)

Gospod Dragan pravi, da je predlog tako razumel.

Gosp. poštar Muha nadaljevajoč: Vi, g. Dragan, ste nas večino poštarjev pri občnem zboru v Bledu, ki smo zagovarjali štedenje, imenovali v društvenem poročilu, katerega ste dali tiskati, „das Oppositionshäuflein von Sessana“, katero je baje ravnotežje v društvu motilo. Vi, g. Dragan, ste delali društvu le velike stroške in denar za razna ne potrebna potovanja razmetavali. Čemu ste šli v Trst, da ste izročavali tam častne diplome višjim poštnim uradnim dostojanstvenikom? to bi bili Trstu bližnji poštarji zastonj oskrbeli, ne tako drago.

Gospod Dragan odvrne, da se ne more v III. razredu ali z mešanim vlakom voziti in da je vse kaj družega, ako pride predstojnik poštarskega društva, ali pa le kak navadni poštar, če ne bi bil on sam šel, dotični dostojanstveniki še diplomo sprejeli ne bili.

Nič bolj ljubeznivo poprime g. Dragana poštar g. Zagorjan. Predbaciva mu, da je poštarskemu društvu, ki ima malo denarja na razpolaganje, računil na dan po deset goldinarjev dijet, ko se je nepotrebno vozil na Dunaj in tam zabaval celi tečen na društvene troške. Tako visoke dijete imajo le državni poslanci, kateri ostavijo na mesece svoj domači posel, niti najvišji poštni dostojanstveniki pri vodstvu ne smejo in ne morejo tako visokih dijet zaračunati. Zatorej velja vsako potovanje gosp. Dragana na Dunaj mnogo nad 100 gld.

G. Dragan pravi, da na Dunaji ni kar tako, da bi kakor doma na Kranjskem utaknil kos kruha v žep; treba je reprezentirati, hoditi v društva (Klici: Pa v kakšna!), se voziti itd.

Gosp. poštar Zagorjan na to opomni, da se je lahko voziti, a treba pomisliti g. Draganu, da se vozi na troške poštarskega društva, k kateremu skladajo za svojo korist vsi ne baš bogati poštarji Kranjske, Istre in Dalmacije. Vozi se tudi na Dunaji

lahko ceno s Tramway, ni treba ekvipaž. Gospod Zagorjan vpraša nadalje, zakaj je pošiljal za tako veliko svoto (66 gld.) samo rekomandiranih pisem in to popolnem neznatnega zadržaja?

G. poštar Muha posegne vmes: Ali imate vi, g. Dragan, kot poštni načelnik, tako malo zaupanja do c. kr. pošte, da vsako brezvažno pismo rekomandirate?

Gosp. Dragan molči.

Gospod Zagorjan nadalje opomni, da izdatki priporočenih pisem niso dokazani, kakor tudi oni za poštarja ne, ki znašajo tudi dokaj, da v obče ni nobenih dokazov za račun in da je ves račun, „šmafu“, to je po domače rečeno ničev.

Gosp. Dragan se vije z odgovorom in pravi, da bode izpisal iz poštne knjige rekomandirana pisma.

Draganov račun se ne odobri in voli se po predlogu g. poštarja Mulej-a odsek, da pregleda račun, v kater se izvolijo gg. poštarji: Ljudevit Treo, Josip Milač, Franjo Pevec, Vincencij Januš in Adolf Mulej.

Sedaj so mislili vsi, da bode g. Dragan, ko se mu je votirala tako velikanska nezaupnica, odstopil; a varali so se. G. Dragan nadaljuje obravnave in naznani, da bode prihodnji občni zbor v Ljubljani. Za blagajnika društva izvoli se z veliko večino gosp. Ljudevit Treo in v centralni odbor za poštarsko penzijsko društvo pa g. Adolf Mulej. Zdajci misli g. Dragan, da je vse uravnano in boče že sejo skleniti in s srečno rešenim predsedništvom odkuriti jo. Kar se oglasi g. Mulej, in prebere nesramen dopis iz na Dunaji izhajajoče „Post“, ki je glasilo poštarjev in v katerem se večina slovanskih poštarjev v Kranjske, Istri in Dalmaciji nesramno napada. Gosp. Mulej predlaga, naj se takoj vpraša uredništvo, kdo je pisal ta dopis, (ki je jedi le noreklama za Dragana, op. poroč.) in ako neče tega povedati, potem se bode uložila tožba in predlagalo prihodnjemu občnemu zboru, da ne bode „Post“ več organ poštarskega društva.

Gosp. Dragan je bil na to kar plah in tresel se je. Počne govoriti in jadikuje, da je preobložen (Občen smeh! Poštar Muha kliče: Odstopite! Odstopite!) in da odloži svojo častno mesto, katero je zauzimal nad deset let. (Občna zadovoljnost.)

Takoj se stavi predlog, naj se vrši nova volitev in bil je jednoglasno izvoljen narodni g. poštar in župan Adolf Mulej iz Logateca, katere volitve izid bil je z velikim veseljem vzprijet. Ni dvomiti, da bode društvo pod vodstvom tako izvrstnega moža, kakor je g. poštar Mulej, dobro okrevalo in postalo to, kar mora biti, ne pa kar je dosedaj bilo, samo klečeplez domišljeno uplivihih dostojanstvenikov, kateri naj bi koristili nekaterim poštarjem, ki so bili ravno na krmilu društva in izdajali častne diplome.

Potem se zbor sklene s trikratnim slava in živio klici na presvitlega cesarja.

Zopet srečen preobrat!

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) daroval je v svojem imenu ces. visokosti cesarjevičinje občini Gradac 300 gld. za zidanje cerkve.

— (Umrli) je včeraj dopoldne ob 11. uri v Trstu v vseh narodnih krogih dobro poznati gosp. Rudolf Naglič vsled mrtvouda. Lahka mu zemlja!

— (Slavni naš rojak g. Franjo Gerbic,) zdaj profesor na konservatoriji in operni šoli v Lvovu, uglasbil je besede Val. Vodnika: „Moj spominek“, in ravnokar poslal lepo kompozicijo šišenski Čitalnici s sledečimi prijaznimi in domoljubnimi besedami: „Naj sprejmo Šišenske dekleta in fantje to mojo kompozicijo za spomin od svojega rojaka, kateri je rad zložil priloženo pesen, da tako po svoji moči doprinese k povzdigi svečanosti našega slavnega V. Vodnika, da se tako vsaj duševno udeležim proslavljenja 125letnega rojstva našega ljubljenca“.

— (Gospod pl. Viktor Parma) uglasbil je v spomin 125letnice V. Vodnikovega rojstva Mico-polko (Francaise), katero bo prvokrat igrala

vojaška godba c. kr. pešpolka baron Kuhn na čitalničnem sijajnem plesu dne 3. februarja.

— („V Križankih“ v Ljubljani) v cerkvi namreč, kjer je do zdaj bilo vedno slovensko petje, uvelo se je od Božiča sem nemško. Zakaj, nam ni znano, to pa dobro znamo, da vérniki, ki obiskujejo to cerkev, po veliki večini vsled te nepotrebne in neopravičene novatarije niso posebno zavzeti in da izražajo svojo nevoljo.

— (Trgovski ples) zadnjo soboto bil je gotovo najelegantnejši javni ples, kar jih je prinesel do zdaj predpust. Prostori v starem strelišči bili so krasno in bogato okinčani. Blizu šestdeset fino in bogato opravljenih brdkih gospij in gospodičin in par stotin gospodov polnilo je dvorano. Ples počastil je s svojo navzočnostjo g. deželni predsednik Winkler z gospo soprogo, deželni glavar grof Thurn, kupčijske zbornice predsednik g. Kušar in nje tajnik g. Murnik, vsi višji vojaški dostojanstveniki in mnogo častnikov. Dame dobile so krasno poklonitev: Galvanoplastičen kip patrona trgovcev, Merkurija, v čegar podstavku bil je nalik malej, drobnej knjižici plesovni red. Plesalo se je živahno in vztrajno in arangement pod vodstvom g. Schantelna, kateremu, kakor tudi vsem gg. odbornikom gre za elegantno uredbo plesa vsa čast, bil je vse skozi dovršen. Lansko leto izjavil se je mlad nemškutarček: „Heuer ist der letzte anständige Handlungsballe“, a ko bi bil preteklo soboto prišel v staro strelišče, preveril bi se bil, da gg. odborniki njega kot „Anstandslehrerja“ niso čisto nič pogrešali, in da „fakcijozna opozicija“ niti na plesišču ne donša lavorik, kamo-li simpatij, da tudi Slovenci združeni z mirnimi Nemci vedó pogoditi fino in elegantno zabavo, kljubu nasprotnej agitaciji, za katero bodi izrečena prav srčna zalvala, ker nam je ta agitacija za bodočnost premnogo koristila, in ker ima trgovski stan mej vsemi stanovi toliko in take iskrenih simpatij, da bode tudi v prihodnje lahko pogrešal naklonjenost in udeležbo fakcijskih članov. — Denarni vspéh trgovskega plesa je jako ugoden, tedaj je vsa opozicija bila le „ein schlag ins Wasser“. Letošnji trgovski ples obnesel se je sijajno, gotovo ozirajoč se v prihodnje leto kličemo: Vivat sequens!

— (Imenovanje.) Dosedanji suplent gosp. Josip Borghi imenovan je učitelem na realki v Ljubljani.

— (Gg. pevci Čitalnice) se opozrajajo na to, da se je zaradi koncerta virtuoza Fr. Ondříčka redna pevska vaja preložila na danes ob navadnej uri. Po petji je vaja „grand-orchestra“ za „Špehovko“ debelega četrtka.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. januarja. Časopisi poročajo: Trgovinski minister podelil je vsled Najvišjega pooblastila družbi Fogerty koncesijo za dunajsko mestno železnico.

Pariz 29. januarja. Grevy vzprejel je ostavko kabineta. Ferry ni hotel prevzeti sestavo novega kabineta. Zagotavlja se, da ostanejo vsi drugi ministri izimši Duclerc-a, Bilot-a, Jaure-Guiberry. Fallières prevzame predsedništvo, Tirard in Mahy začasno tudi ministerstvo vnanjih zadev in marino. Thibaudin je baje imenovan vojnim ministrom.

Dunaj 28. januarja. Giers odpotoval je dopoldne ob 11. uri v Petrograd. Knez Lobanov in člani ruskega poslaništva spremili so ga na kolodvor.

Razne vesti.

* (Vodna cesta mej Gdanskim in Odeso.) Francoski inženir Laurent je od avstrijske vlade dobil koncesijo, da se napravi zveza mej reko San, ki se izteka v Vislo, in Dujestrom in tako neposredno priredi vodna cesta mej Gdanskim in Odeso 1800 kilometrov dolga. Prekop, oziroma kanal, bil bi 180 kilometrov dolg.

* (V pruskej državi) je po razkazilu naučnega ministerstva 5.500.000 za šolo sposobnih otrok, izmej katerih 4.800.000 obiskuje ljudske šole. Poprek pripada 78 učencev jednemu učitelju.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
26. jan.	7. zjutraj	733-92 mm.	-12-2°C	sl. bur.	d. jas.	2-30 mm.
	2. pop.	731-47 mm.	-3-4°C	sl. zah.	jas.	dežja.
	9. zvečer	731-29 mm.	-4-4°C	sl. jvz.	obl.	
27. jan.	7. zjutraj	731-64 mm.	-4-0°C	sl. vzh.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	735-25 mm.	-0-2°C	sl. vzh.	obl.	snega.
	9. zvečer	740-27 mm.	-7-6°C	brezv.	jas.	
28. jan.	7. zjutraj	736-47 mm.	-10-4°C	brezv.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	736-68 mm.	-1-2°C	brezv.	jas.	
	9. zvečer	742-48 mm.	-6-6°C	z. gor.	jas.	snega.

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je jel zadnje dni večinoma povsod padati, vendar močnejše na jugu in zahodu, kot na severu in vzhodu; razločki mej maksimumom in minimumom so postali vsled tega nekoliko večji. Temperatura je ostala skoro nespremenjena ter je bila povsod še podnormalna; le razločki mej maksimumom in minimumom so se za spoznanje zmanjšali. Vetrovi so postali nekoliko močnejši, glede smeri pa nespremenjeni. Nebo, še vedno precej spremenljivo, je bilo vendar največkrat jasno; vreme precej suho in stanovito, le sem pa tja včasih sneženo.

Tržne cene v Ljubljani

dné 27. januarja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	47
Rež,	5	36
Jčmen	4	39
Oves,	2	93
Ajda,	4	23
Proso,	4	87
Koruza,	5	36
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	9	—
Krompir, 100 kilogramov	2	86
Maslo, kilogram.	1	—
Mast,	—	86
Špeh frišen	—	68
„ povojen,	—	75
Surovo maslo,	—	85
Jačca, jedno	—	2 1/2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	56
Teleče	—	52
Svinjsko	—	48
Košanovo	—	28
Kokč	—	45
Golob	—	17
Seno, 100 kilogramov	3	3
Slama,	1	96
Drva trda, 4 kv. metre	7	—
„ mehka, „	4	50

Dunajska borza

dné 29. januarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	77 gld.	70	kr.
Srebrna renta	78	—	—
Zlata renta	95	95	—
5% marena renta	92	50	—
Akcije narodne banke	833	—	—
Kreditne akcije	282	80	—
London	119	70	—
Srebro	—	—	—
Napol.	9	51	—
C. kr. cekini	5	63	—
Nemške marke	58	60	—
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	118	50
Državne srečke iz l. 1864	100	169	—
4% avstr. zlata renta, davku prosta	95	95	—

Boljši od vseh podobnih izdelkov, nómajo te pastilje nič škodljivega v sebi; najuspešnejše se rabijo zoper bolezni v organih spodnjega dela telesa, menščno mrzlico, bolezni v prsih, na koži, na očeh, v možganih in uših, zoper otroce in ženska bolezni; čistijo kri in lahko odpravljajo blato. Nij ga zdravila, ki bi bilo boljše in pri tem popolnem neškodljivo zoper

telesno zapretje,

gotovi vir vseh bolezni. Ker so posledkorne, uživajo jih radi tudi otroci. Te pile so odlikovane z jako častnim pismom dvornega svetnika Pitha.

Jedna skatljica s 15 pilami celja 15 kr. — Zavitek osem skatljic skupaj, 120 pil, velja samo 1 gld. a. v. (705-10)

Philipp Neustein
Apotheker

Svarjenje! Vsaka skatljica, ki néma firme: *Apotheke zum heiligen Leopold* in na zadnji strani nase carstvenne znambe, je ponarjenje, ter svarimo, naj se ne kupuje.

Paziti se mora dotro, da kdo ne dobi slabega, neupitnega ali celo škodljivega izdelka. Vsakdo naj izrečno zahteva Neusteinovih Elizabetinih pil, te imajo na zavitku ter navodilu za rabo poleg stoječi podpis.

Glavna zaloga na Dunaji: Apotheke zum heiligen Leopold des Ph. Neustein, Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse. Za 1 gld. 15 kr. poslano franco jeden zavitek.

Ogrska zlata renta 6%	118	40
„ 4%	85	70
„ papirna renta 5%	85	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	25
Kreditne srečke	100 gld.	170
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	114
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	218	25

Častitemu občinstvu naznanjam, da se pri gospodu Exel-nu, v gostilnici „Kriehuber“ v Gradci dobivajo okusne

kranjske klobase,

katere imenovanemu gospodu jaz pošiljam in to gostilno toplo priporočam.

Ljubljana 10. januarja 1883.

Spoštovanjem
Marija Urbas.

(66)

Umetne (574-43)

zobe in zobovja

postavlja po najnovšem ameriškem sistemu v zlato, vulkanitu ali celulojdu brez bolečin. Plombira z zlatom itd.

Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin
zobni zdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, v I. nadstropji.

Priznано izvrstne,

na
tržaskéj razstavi s srebrno svetinjo
odlikovane

voščene sveče

iz garantirano pravega, nepokvarjenega
čebelnega voska,
ponudijo

P. & R. SEEMANN

v Ljubljani. (636-24)

Pravo naravno

pomuhljevo jetrno olje,

pripravljeno po prostem odtoku jedra vrh druge naloženih svežih jeter, ne zamenjati ga s čiščenim ali pa s takim, ki se zadobi iz skisanih jeter. Vspešnejše kot vsaka druga vrsta tacega olja, ki se prodaja v trgovini, se posebno uporablja proti škrofeljem, rahitidi plućnici, kroničnim oprham itd. itd. — V steklenicah à 60 kr. (10 steklenic 5 gld., za klgr. 2 gld.; spojeno z železnim jodirjem posebno vspešno v steklenicah po 1 gld. (10 steklenic 8 gld.) prodaje in razpošilja s poštnim povzetjem

G. PICCOLI,

lekarnar „pri augelji“ v Ljubljani, Dunajska cesta. (696-13)

Mazilo za lase!

Po prof. dr. Pithu.

Jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer rasó lasje, utrdi in da lasje ne izpadajo, ob jednem jim daje lep lesk in se uporablja z gotovim vspehom pri tisočih.

1 lonček za dolgo časa samo 60 novcev prodaje pravega

lekarna „pri samorogu“ J. pl. Trnkoczy-ja
na Mestnem trgu št. 4 v Ljubljani. (40-2)

Zoper jetiko!

Radgostski

universalni čaj

in
rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporočajo se posebno za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčno slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko stovilo priznanskih pisem razpolagajo se v priporočanje.

Gospod lekar **J. Seichert** v Rožnav. Prosim, pošljite mi še jedenkrat 2 zavitka radgostskega čaja in 4 škatlice rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov. Princ Danilu so celtečki dobro deli in snedel jih je celi 2 škatljici. Baš tako izvrstno se je pokazal vaš čaj. Priloženo je 4 gld. 10 n. av. v. Z visokim spoštovanjem

dr. pl. Radić,
kn. črnogorski dvorni zdravnik.
V Cetinji (Črna gora), 24. maja 1877.

Vaše blagorodje!
Dožnost mi je naznaniti vam, da so iz vaše lekarnararočeni rožnovski maho-rastlinski celtilčki in radgostski čaj mojej bolnej soprogi postali prava dobrota. Zato moram vam, čestiti gospod, izreči svojo najiskrenejšo zahvalo za čudotvorno ozdravljenje, katero se imam zahvaliti vašemu zgravitu. Vaše blagorodje prosim z nova, da mi svojega izvrstnega radgostskega universalnega čaja pošljete še dva zavitka proti povzetju.

Vašemu blagorodju popolnem udani
(50-1) **Viktor Szymanski,**
graščinski in gozdni oskrbnik.
Bronica, 5. oktobra 1876.

P. S. Ne bodem opustil razglasiti slave vaših izvrstnih zdravil tudi po poljskih časopisih.

Čestiti gospod!
Zoper hudo prehlajenje v vratu, katero imam uže dolgo, se mi je od več strani priporočalo vaša izvrstna zdravila. Prosim vas tedaj, pošljite mi s poštnim povzetjem čaja 2 zavitka in rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 4 izvirne škatljice. Spoštovano
A. Bratke,
župnik v Vöslavu, Dolanje Avstrijsko.
Vöslav, 6. novembra 1879.

Od tega po zdravniške razloži in predpisih pripravljene čaj, velja za 14dnevno rabo pripravljene paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 50 r. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posebe.

Radgostski universalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtilčki dobivajo se vedno le v lekarni **J. Seichert** v Rožnavi na Moravskem, in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštnemu povzetju.

Dr. je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarji: **W. Mayr** v Ljubljani, **W. König** v Mariboru, **S. Mittelbach** in **J. Cejbe** v Zagrebu, **Barmherzige Brüder** in **A. Nedved** v Gradci, **A. Marek** in **J. Kupferschmid** v Celji, **O. Russhelm** v Lipnici, **Carl Grabacher** v Murau, **J. Illing** v Rottemanu, **W. Thurnwald** v Celovci.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava voda za oči, prirejena natanko po starem rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepitve in vzdržanje vida v vsaki starosti; v kratkem ozdravi ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno solzenje.

Izvirna steklenica z navodom za rabo velja 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več.

Prava se dobi samo naravnost iz lekarn v kopenski Rožnavi

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno ozdravlja putiko, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah. Izvirna sklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo naravnost iz lekarn v Rožnavi (Moravska).

Tujci:
28. januarja.
Pri Stenu: Korbi z Dunaja. — Kanit iz Sevnice. — Lachner z Dunaja. — Majdič z Kranja.
Pri Matiči: Sinfer z Dunaja. — Milonig iz Celovca. — Lantini z Dunaja.

Vožne liste
nemške in nemško-slovenske pripravka po nizki ceni
"NARODNA TISKARNA"
v Ljubljani.